

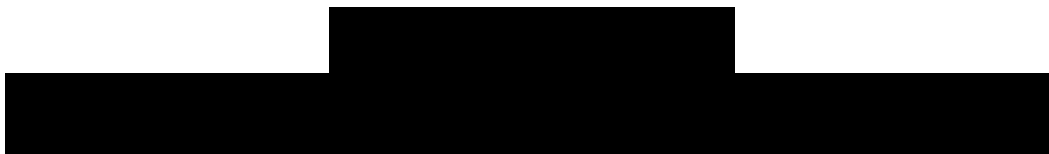

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. května 2017 samosoudkyní Mgr. Ing. Daniellou Sarah Sotolářovou, **t a k t o:**

Obžalovaný

je vinen, že

dne 16.1.2017 v době okolo 21:30 hod. v Novém Boru v ul. [redacted] vytrhnul z ruky poškozenému [redacted] jeho mobilní telefon zn. Sony Ericson XPeria E10I, černé barvy, v hodnotě 500,- Kč, ze kterého následně vyndal sim kartu, kterou vrátil poškozenému, kdy mobilní telefon si ponechal a odešel z místa pryč, čímž poškozenému [redacted] způsobil škodu na odcizení ve výši 500,- Kč,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 2 T 46/2015 ze dne 14.4.2015, právní moc dne 14.7.2015, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců,

t e d y přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

čímž spáchal

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v České
Lípě sp. zn. 33 T 126/2016 ze dne 17.2.2017,

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 62 odst. 1 trestního zákoníku, § 63
odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu **obecně
prospěšných prací** ve výměře **stodvaceti (120) hodin**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zároveň zrušuje výrok o trestu z rozsudku
Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 33 T 126/2016 ze dne 17.2.2017, jakož i všechna další
rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto
zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení soud zjistil následující **skutkový
stav**:

Obžalovaný [REDAKCE] popřel, že by předmětný mobilní telefon patřící
poškozenému [REDAKCE] odcizil. Položil přitom důraz na to, že mu poškozený [REDAKCE]
[REDAKCE] dlužil „nějaké“ finanční prostředky, a proto si telefon vzal „něco jako“ zástavu. Hned
druhý nicméně mobilní telefon poškozenému [REDAKCE] vrátil, a tak vůbec neví, proč
celou záležitost řeší orgány činné v trestním řízení.

Poškozený [REDAKCE] uvedl, že osobu obžalovaného [REDAKCE] zná od vidění
z Nového Boru. Jde o osobu patřící do generace jeho bratra, a když byl malý, tak se s ním jeho
bratr bavil. K předmětné události uvedl, že byl dne 16.1.2017 okolo 21.30 hodin v okolí ulice
[REDAKCE] v Novém Boru na cestě do [REDAKCE] a v ruce držel svůj mobilní telefon,
když potkal obžalovaného [REDAKCE], který se ho zeptal, zda nemá nějaké mobilní telefon
na prodej. V reakci na to mu sdělil, že žádný mobilní telefon k prodeji nemá, žádné peníze
nepotřebuje a navíc mu předmětný mobilní telefon ani dát nemůže. Obžalovaný [REDAKCE]
se však i nadále o mobilní telefon zajímal. V této souvislosti uvedl, že ho vyzval, o jaký typ jde a
následně ho vyzval, ať mu předmětný mobilní telefon ukáže. V okamžiku, kdy jej držel v ruce, tak
po něm obžalovaný [REDAKCE] „chmátnul“ a vytrhl mu jej z ruky se slovy „seš podělanej“, a
když ho vyzýval k tomu, aby mu mobilní telefon vrátil, tak mu obžalovaný řekl, zda „chce
facku?“. Poté, co se mobilního telefonu zmocnil, tak jej otevřel, vyndal SIM kartu, kterou mu
vrátil a z místa činu odešel. Ihned druhý den po tomto incidentu mu mobilní telefon vrátil, neboť
celou záležitost ještě téhož dne ohlásil na Policii České republiky. Odmítl přitom, že by
s obžalovaným [REDAKCE] měl v minulosti nějaké spory, anebo mu dokonce dlužil
nějaké finanční prostředky či vůči němu choval nějakou zášť. Naopak to byl vždycky obžalovaný
[REDAKCE] který si na něj dovoľoval, a když se náhodně někde potkali, tak ho otravoval.
K osobě obžalovaného [REDAKCE] uvedl, že nikde nepracuje a bere drogy, přičemž je
přesvědčen o tom, že i tento incident spáchal pod vlivem drog. Naproti tomu on žádné drogy
nebere a řádně pracuje.

Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými **listinnými důkazy**.

Specifikace odcizeného mobilního telefonu včetně jeho hodnoty vyplývá z odborného
vyjádření zpracovaného znalcem z oboru ekonomika, odvěti ceny a odhady movitých věcí
[REDAKCE] Hodnota odcizeného mobilního telefonu Sony Ericsson Xperia X10 mini
činila k tomuto dni 500,- Kč.

Skutečnost, že se obžalovaný [REDAKCE] nyní stíhaného jednání dopustil i přesto, že byl za obdobný čin v posledních třech letech odsouzen, je doložena složkou listin tvořících obsah trestního spisu vedeného Okresním soudem v České Lípě pod sp. zn. 2 T 46/2015, zejména pak trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě č.j. 2 T 46/2015-52 ze dne 14.4.2015, který nabyl právní moci dne 14.7.2015. Z tohoto rozhodnutí je patrné, že byl obžalovaný odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců.

Z trestního oznámení poškozeného [REDAKCE] vyplývá, že dne 16.1.2017 v 22.23 oznámil na příslušné policejní oddělení v Novém Boru odcizení mobilního telefonu značky Sony Xperia k němuž došlo v oblasti [REDAKCE] Novém Boru.

Naproti tomu skutečnost, že nyní posuzovaný skutek se sbíhá s přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let za současného stanovení dohledu probačního úředníka, vyplývá z trestního spisu Okresního soudu v České Lípě, zejména pak z rozsudku Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 33 T 126/2016 ze dne 17.2.2017.

Okresní soud v České Lípě, vycházející ze shora uvedených důkazů, které **hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil stíhané trestné činnosti. Za podstatné přitom v této souvislosti považoval zejména následující skutečnosti:

Obžalovaný [REDAKCE] dne 16.1.2017 v ulici [REDAKCE] v Novém Boru vytrhl z ruky poškozenému [REDAKCE] černý mobilní telefon značky Sony Ericson Xperia v hodnotě 500,- Kč ze kterého následně vyndal SIM kartu a z místa činu odešel pryč, ačkoli byl za takový čin dne 14.5.2015 odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 2 T 46/2015 k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců.

Tyto skutečnosti jsou doloženy především svědectvím poškozeného [REDAKCE]

Obžalovaný [REDAKCE] odmítl nést odpovědnost za jednání, které je mu kladeno za vinu. V této souvislosti uvedl, že mu poškozený [REDAKCE] dlužil nějaké finanční prostředky, a proto si mobilní telefon ponechal jako zástavu, kterou navíc hned druhý den poškozenému vrátil. Proti němu však svědčí výpověď poškozeného [REDAKCE] který v hlavním líčení velmi podrobně popsal okolnosti, za nichž došlo k odcizení mobilního telefonu obžalovaným [REDAKCE]. Obsáhle se vyjadřoval i k jejich vzájemným vztahům, přičemž v této souvislosti uvedl, že se prakticky neznají, neboť jde o osobu patřící do generace jeho bratra a současně vyloučil, že by obžalovanému [REDAKCE] někdy v minulosti dlužil nějaké finanční prostředky. Učinil tak s poukazem na skutečnost, že na rozdíl od obžalovaného [REDAKCE] pracuje a neužívá drogy, takže si nepotřebuje žádné finanční prostředky půjčovat. Nic přitom nesvědčí o tom, že by poškozený [REDAKCE] skutečně měl jakékoliv finanční problémy a že by si od obžalovaného v minulosti finanční prostředky půjčoval. Ostatně, ani sám obžalovaný nebyl schopen specifikovat, o jakou půjčku mělo jít, stejně jako to, jaká byla její výše a kdy došlo k její úhradě. To vše s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] nemá žádné zaměstnání a nemá ani pravidelný legální zdroj příjmů, stejně jako to, že v průběhu dokazování nevyšlo najevo nic, co by odůvodnilo křivé svědectví poškozeného [REDAKCE] proti němu, vedlo soud k tomu, že považoval jeho výpověď za věrohodnou a své skutkové

závěry opřel právě o toto svědectví. Na druhé straně to byla výpověď obžalovaného [REDAKCE] která v daném kontextu zněla značně nevěrohodně. Byl to totiž pouze on, kdo trpěl nedostatkem finančních prostředků. Na věrohodnosti jeho skutkové verze nepřidalo ani to, že mobilní telefon poškozenému vrátil druhý hned den poté, co poškozený celý incident oznámil Policii České republiky. Není totiž zřejmé, proč tak obžalovaný [REDAKCE] učinil, když měl od poškozeného mobilní telefon – jak sám tvrdil – jako zástavu do doby, než bude ze strany poškozeného [REDAKCE] vyrovnán jím tvrzený dluh vůči němu. S ohledem na výše uvedené má soud za jednoznačně prokázané, že obžalovaný [REDAKCE] vytrhl z ruky poškozeného [REDAKCE] ředmětný mobilní telefon, vyndal z něj SIM kartu a z místa činu odešel. Hodnotu mobilního telefonu pak dokládá odborné vyjádření zpracované znalcem [REDAKCE]

Obžalovaný [REDAKCE] svým jednáním naplnil po **právní stránce** skutkovou podstatu přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, neboť poškozenému [REDAKCE] vytrhl z ruky jeho mobilní telefon v hodnotě 500,- Kč. Vzhledem k tomu, že krátce po činu obžalovaný [REDAKCE] vrátil odcizený mobilní telefon poškozenému [REDAKCE] i, došlo k reparaci způsobené škody. Aplikace ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku je opodstatněna tím, že byl obžalovaný za takový čin v posledních třech letech odsouzen. Jednání obžalovaného bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že se jedná o cizí mobilní telefon a že pro přečin krádeže byl již v posledních třech letech odsouzen, a cíleně se dopustil další krádeže.

Při úvaze o druhu a výměře **trestu** soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Ve prospěch obžalovaného bylo namístě zohlednit to, že jím způsobená škoda nebyla nijak vysoká a odcizený mobilní telefon byl vrácen poškozenému, byť tuto skutečnost nebylo možné příliš přeceňovat, neboť obžalovaný tak učinil vzápětí poté, co se dozvěděl o tom, že na něj bylo podáno trestní oznámení. To na straně jedné. Na druhé straně nebylo možné pominout trestní minulost obžalovaného, jenž byl třikrát odsouzen vesměs pro majetkovou trestnou činnost, byť přihlížet lze pouze ke dvěma z nich. Jde tak u něj o speciální recidivu. Vzhledem k tomu, že nyní posuzovaný skutek se sbíhá s přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 33 T 126/2016 ze dne 21.2.2017 trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let, neboť se obou těchto skutků dopustil předtím, než byl vyhlášen uvedený rozsudek, bylo namístě uložení souhrnného trestu podle zásad uvedených v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku.

S ohledem na uvedené skutečnosti charakterizující nyní stíhaný čin i s ním se sbíhající přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 33 T 126/2016 ze dne 21.2.2017, způsob provedení těchto činů, hodnotu odcizeného mobilního telefonu a poměry obžalovaného [REDAKCE] dospěl soud k závěru, že alternativní trest v podobě souhrnného trestu obecně prospěšných prací ve výměře 120 hodin je přiměřenou reakcí na nyní stíhanou trestnou činnost. Tato alternativa v podobě trestu obecně prospěšných prací se soudu jeví vhodnější a adekvátnější s ohledem na výše shrnuté specifické okolnosti případu a osobní poměry obžalovaného. Výkon uložených prací bude společensky prospěšný a cíleně působení na obžalovaného určeným probačním úředníkem by pak mělo být pozitivně motivující, v optimálním případě přispět k získání jeho užitečného společenského uplatnění a trvalého zdroje příjmů. Leze přitom předpokládat, že to vše přispěje k předcházení recidivy trestné činnosti obžalovaného výrazně účinněji, než případný výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 22. května 2017.

Mgr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: